

[Aksel Larsen.]

vover det ikke om 2 år at sige, at nu skal flæskeprisen gå ned med 50 øre. De vil sikkert sige: vi kan roligt kalkulere med, at man opretholder denne kunstigt forhøjede flæskepris, og så kan vi også kapitalisere det i ejendomspriserne.

Resultatet af dette landbrugsforlig, som det er udformet i lovforslaget om afsætning af landbrugsvarer og antagelig desværre bliver vedtaget, vil være stærkt stigende ejendomspriser; det kan naturligvis være en fordel for dem, der har ejendommene og sidder lunt inden døre, men meget ubehageligt for dem, der ønsker at anskaffe sig en ejendom, navnlig for den ungdom, der ønsker at skaffe sig en landbrugsejendom. Det vil alt sammen bidrage til, at vi går et stort skridt videre ad inflationens vej.

Hertil kommer kornloven. Jeg har allerede sagt i betænkningen, at mit parti er modstander af kornloven og vil stemme imod det forslag til lov om en kornordning, der foreligger, når det kommer til endelig afstemning, men jeg må tilføje, at jeg tror, kornloven er skadelig.

Jeg tror det af to grunde. For det første fordi dansk landbrugs hovedproduktion er forædlede landbrugsprodukter. Det må være en fordel for os, at korn og foderstoffer er billige; er de det, kan vi billigere fremstille forædlede landbrugsprodukter og derigennem klare os bedre. Man kan så komme og sige: ja men det kniber med afsætningen, andre lande laver restriktioner og diskriminering. Jeg ved, at de gør det; jeg har tit talt om det og anbefalet midler imod det.

Jeg føler mig imidlertid aldeles overtødet om, at hvis der er vanskeligheder i øjeblikket, er det vanskeligheder, som kan overvindes, og som vil blive overvundet, dels derved, at de abnorme tilstande, der hersker på nogle af vore største markeder, ikke kan blive ved at herske, dels derved, at der kan opsøges nye markeder, og endelig derved, at man jo må være i stand til i højere grad end hidtil at tilpasse sig kundernes forandrede krav og ønsker og servere varen i den indpakning og på den måde, som folk nu engang vil have den. Her er dansk landbrugs salgsorganisationer sakkert agterud. Lad os håbe, at man indhenter det forsømte i den kommende tid. Ønsket om, at der skal ske noget her, bevirker også,

at mit parti med glæde stemmer for bevilningen på 75 mill. kr. om året som statsstøtte eller statsbidrag til forøgelse af landbrugets afsætning, navnlig af landbrugets eksport.

Som sagt, jeg er overbevist om, at den produktion, som har været den rigtige for dansk landbrug, siden det oversøiske korn kom frem og gjorde det delvis urentabelt at dyrke korn i Danmark, i hvert fald at basere dansk landbrug på kornproduktion, at denne produktion også vil være den rigtige fremover. Den burde man basere dansk landbrug på, og så bør man sørge for, at denne produktions vilkår bliver de gunstigst mulige. Det vil igen sige, at man må sørge for, at omkostningerne er så lave som muligt. Ja men når man kunstigt forhøjer kornprisen, bliver produktionsprisen på smør og flæsk, bacon og ost o. s. v. større. Derfor bør man udnytte verdensmarkedets lave kornpriser og ikke sætte kornpriserne kunstigt i vejret herhjemme.

Man har i den senere tid offentligt diskuteret og talt en del om faren for inflation eller om den inflatoriske udvikling, og jeg erkender, at en sådan er i gang. Jeg ved imidlertid, at grundlaget for denne inflatoriske udvikling blev lagt med den ulyksalige kornlov af 1940, da man praktisk talt med ét slag fordoblede kornprisen. Jeg kender godt de politiske argumenter, man brugte til at retfærdiggøre dette, men jeg ved, at det under alle omstændigheder har været uhyre skadeligt, at man derved hævede produktionsomkostningerne ikke blot for landbruget, men for hele det danske samfund og lagde grundlaget for den inflatoriske udvikling, vi er inde i nu. Jeg synes blot ikke, dette giver os grund til at drive den videre ved at opretholde en kornlov, som set ud fra dette synspunkt er forfejlet.

Kornloven er også forfejlet set ud fra et andet synspunkt. Når man kunstigt holder kornpriserne oppe, gør man det meget rentabelt at have store brug, og man gør det rentabelt at have kvægløst landbrug. Hvis man ikke havde fået kornloven for nogle få år siden med de, jeg erkender i sammenligning med 1940 beskeden forhøjede kornpriser, er det sandsynligt, at så måtte de store landbrug enten drives med regulære kvægbesætninger, eller også ville de ikke kunne opretholdes. Hvis dette